

Cenevre'de, 28 Temmuz 1951 tarihinde imzalanmış olan Mültecilerin Hukuki Durumuna dair Sözleşmenin onaylanması hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilânı : 5.9.1961 - Sayı : 10898)

No.
359

Kabul tarihi
29.8.1961

MADDE 1. — Cenevre'de, 28 Temmuz 1951 tarihinde imzalanmış olan Mültecilerin Hukuki Durumuna dair Sözleşme ilişik deklârasyonla birlikte onaylanmıştır.

MADDE 2. — Mültecilerin Hukuki Durumuna dair Sözleşmenin 42 nci maddesinin bahsettiği imkâna uygun olarak, onaylama anında aşağıdaki ihtirazî kayıt kabul edilmiştir :

«Bu Sözleşmenin hiçbir hükmü, mülteciye Türkiye'de Türk uyruklu kimselerin haklarından fazlasını sağladığı şeklinde yorumlanamaz.»

MADDE 3. — Bu kanun yayımı tarihinde yü rürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

2 Eylül 1961

DEKLARASYON

A) Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti, mezkûr Sözleşmenin 1 nci maddesinin (A) fıkrasında mevzu bahis 12 Mayıs 1926 ve 30 Haziran 1928 Anlaşmalarına Taraf değildir. Ayrıca, 30 Haziran 1928 Anlaşmasının şümülüne giren 150 kişi esasen 3527 sayılı Af Kanunu şümülüne girmekle, mezkûr Anlaşmanın memleketimiz bakımından derpiş ettiği husus ortadan kalkmıştır. Bu durum muvacehesinde, Cumhuriyet Hükümeti 28 Temmuz 1951 tarihli Sözleşmeyi yukarıdaki Anlaşmalardan müsta-kil olarak kabul etmektedir.

B) İşbu Sözleşmenin tahmil ettiği vecibeler bakımından Cumhuriyet Hükümeti, 1 nci maddenin (B) fıkrasındaki «1 Ocak 1951 den evvel cereyan eden hâdiseler» ibaresini, «1 Ocak 1951 den önce Avrupa'da cereyan eden hâdiseler» şeklinde anlamaktadır.

C) Keza Sözleşmenin 1 nci maddesinin mülteci vasfını kaydına mütedair (C) fıkrasındaki «vatandaş bulunduğu memleketin himayesinden kendi isteği ile tekrar istifade ederse, veya, vatandaşlığını kaybettikten sonra kendi arzusu ile tekrar iktisabedirse» ibarelerini Cumhuriyet Hükümeti bu istifade ve iktisap keyfiyetinin sadece alâkadarın talebine değil, aynı zamanda bahis konusu devletin muvafakatine bağlı bulunduğu şeklinde anlamaktadır.

MÜLTECİLERİN HUKUKİ DURUMUNA DAİR SÖZLEŞME

BAŞLANGIÇ

Birleşmiş Milletler Andlaşması ve 10 Aralık 1948 de Genel Kurulca kabul olunan İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin, insanların ana hürriyetlerden ve insan haklarından, fark gözetmeksizin, faydalanmaları esasını teyidettiğini nazarı itibara alan,

Birleşmiş Milletlerin, birçok defalar, mültecilere karşı derin alâkasını izhar ve mültecilerin ana hürriyetleri ile insan haklarını mümkün olduğu kadar şümlü bir şekilde kullanmalarını temine gayret ettiğini nazarı itibara alan,

Mültecilerin hukukî durumuna dair evvelce imzalanan milletlerarası Anlaşmaların tekrar tetkik ve tedvini ile bu Anlaşmaların tatbik sahasını ve mülteciler için sağladığı himayeyi yeni bir Anlaşma vasıtasıyla genişletmenin arzuya şayan olduğunu nazarı itibara alan,

İltica hakkını tanımamanın bâzı memleketler için son derece ağır külfet tevli dedebileceğini ve milletlerarası şümul ve mahiyeti Birleşmiş Milletlerce kabul edilmiş bulunan meselelerin, bu takdirde, milletlerarası iş birliği olmaksızın memnuniyete şayan bir surette halledilemeyeceğini nazarı itibara alan,

Bütün devletlerin, mülteci meselesinin içtimai ve insani mahiyetini kabul ederek, bu meselenin devletlerarasında bir gerginlik sebebi halini almasını önlemek için imkânları nispetinde ellerinden geleni yapmalarını temenni eden,

Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserinin, mültecilerin himayesini temin eden milletlerarası sözleşmelerin tatbikatına nezaret eylemekle vazifeli olduğunu nazarı itibara alan, ve bu meseleyi hal için alınan tedbirlerin birbiri ile faydalı bir şekilde telifi hususunun devletler ile Yüksek Komiser arasındaki iş birliğine bağlı olduğunu kabul eden,

Yüksek Akıd Taraflar aşağıdaki hususlarda mutabık kalmışlardır :

BÖLÜM - I

Genel Hükümler

Madde — 1.

«Mülteci» tâbirinin tarifi

A. İşbu Sözleşme bakımından «mülteci» tâbiri aşağıda gösterilen şahıslara tatbik edilir:

1. 12 Mayıs 1926 ve 30 Haziran 1928 Anlaşmaları, veya 28 Ekim 1933 ve 10 Şubat 1938 Sözleşmeleri ve 14 Eylül 1939 Protokolü, yahut Milletlerarası Mülteci Teşkilâtı Anayasasına göre mülteci sayılan şahıs;

Milletlerarası Mülteci Teşkilâtı tarafından faaliyeti esnasında alınmış mülteci sıfatını vermeme kararları, bu kısmın 2 nci fıkrasındaki şeraiti haiz olan kimselere mülteci sıfatının verilmesine mâni değildir;

2. 1 Ocak 1951 den evvel cereyan eden hâdiseler neticesinde ve ırkı, dini, tâbiyeti, muayyen bir içtimai gruba mensubiyeti veya siyasi kanaatleri yüzünden takibata uğrıyacağından haklı olarak korktuğu için vatandaşı olduğu memleket dışında bulunan ve işbu memleketin himayesinden istifade edemiyen veya mezkûr korkuya binaen istifade etmek istemiyen, yahut tâbiyeti yoksa ve bahis konusu hâdiseler neticesinde evvelce mütaden ikamet ettiği memleket dışında bulunuyorsa, oraya dönmeyen veya mezkûr korkuya binaen dönmek istemiyen şahıs;

Birden fazla tâbiyeti olan bir şahıs hakkında «vatandaşı olduğu memleket» tâbiri tâbiyetini haiz olduğu memleketlerden her birini kaseder. Haklı bir korkuya müstenit muteber bir sebebolmaksızın, vatandaşı olduğu memleketlerden birinin himayesinden istifade etmeyen şahıs, vatandaşı olduğu memleketin himayesinden mahrum sayılmaz.

B. (1) İşbu Sözleşme bakımından madde 1, kısım (A) daki «1 Ocak 1951 den evvel cereyan eden hâdiseler» ibaresinin,

(a) «1 Ocak 1951 den evvel Avrupa'da cereyan eden hâdiseler» veya

(b) «1 Ocak 1951 den evvel Avrupa'da veya başka bir yerde cereyan eden hâdiseler»

Mânasında anlaşılacak ve her Âkîd Devlet bu Sözleşmeyi imzaladığı, tasdik ettiği veya iltihak eylediği sırada bu Sözleşmeye göre taahhüdediği vecibeler bakımından bu ibarenin şumulünü belirten bir beyanda bulunacaktır.

(2) (a) şikkını kabul eden her Âkîd Devlet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine göndereceği bir tebliğle (b) şikkını kabul etmek suretiyle vecibelerini her zaman genişletebilir.

C. Bu Sözleşme yukarıdaki (A) kısmındaki hükümlerin şumulüne giren her şahıs hakkında aşağıdaki hallerde tatbikattan kalkacaktır:

1. — Vatandaşı olduğu memleketin himayesinden kedi isteği ile tekrar istifade ederse veya

2. — Vatandaşlığını kaybettikten sonra kendi arzusu ile tekrar iktisabederse, veya

3. — Yeni bir vatandaşlık iktisabetmişse ve vatandaşlığını iktisabettiği memleketin himayesinden istifade ediyorsa, veya

4. — Kendi arzusu ile Terk ettiği veya takip korkusu ile haricinde kaldığı memlekette kendi arzusu ile, tekrar yerleşmek üzere dönmüşse;

5. — Mülteci tanınmasını intacettiren şartlar ortadan kalktığı için vatandaşı olduğu memleketin himayesinden **istifade** etmekten imtinaa artık devam edemezse;

Şu kadar ki işbu fıkra vatandaşı olduğu memleketin himayesinden istifadeyi reddetmek için evvelce vâkı takiplere müstenit haklı sebepler ileri sürebilen (A) kısmının 1 nci fıkrasının derpiş ettiği bir mülteciye tatbik olunmayacaktır;

6. — Tâbiyetsiz olup da, mülteci tanınmasını intacettiren şartlar ortadan kalktığı için, mûtat ikametgâhının bulunduğu memlekete dönmek durumunda olan bir şahıs bahis konusu olduğunda;

Şu kadar ki işbu fıkra, mûtat ikametgâhının bulunduğu memlekete dönmeyi reddetmek için evvelce mâruz kaldığı takiplere müstenit haklı sebepler ileri sürebilen (A) kısmının 1 nci fıkrasının derpiş ettiği bir mülteciye tatbik olunmayacaktır.

D. Bu Sözleşme, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiseri haricinde, diğer bir Birleşmiş Milletler organı veya teşekkülünden halen himaye veya yardım gören kimselere tatbik olunmaz.

Böyle bir himaye veya yardım, her hangi bir sebeple bu gibi kimselerin durumu Birleşmiş Milletler Genel Kurulunun bu hususla ilgili kararları gereğince nihai surette halledilmeksizin sona ermiş ise, bu şahıslar Sözleşme rejiminden bihakkin istifade ederler.

E. Bu Sözleşme, ikamet ettiği memleketin yetkili makamlarınca o memleket vatandaşlığını haiz olanlara mahsus hak ve vecibeleri haiz addedilen bir şahsa tatbik olunmaz.

F. Bu Sözleşme hükümleri :

- a) Bunlara mütedair milletlerarası vesikalarda tarif edildiği mânada barışa karşı bir suç, bir harb suçu veya insanlığa karşı bir suç işlediği;
- b) Mülteci sıfatıyla kabul edildiği memlekete ilticadan evvel iltica memleketi dışında ağır bir genel suç işlediği;
- c) Birleşmiş Milletlerin gaye ve prensiplerine aykırı fiillerden suçlu olduğu hususunda; Ciddî kanaat mevcudolan bir şahıs hakkında tatbik edilmez.

Madde 2.

Genel vecibeler

Her mültecinin, bulunduğu memlekete karşı, hassaten kanunlara, tüzüklere ve âmme düzenini korumak için alınan tedbirlere uymak vecibesini ihtiva eden görevleri vardır.

Madde — 3.

Ayırdetmeme

Âkîd Devletler bu Sözleşme hükümlerini mültecilere, ırk din, veya menşе memleketi bakımından ayırdetmeden tatbik ederler.

Madde — 4.

Din

Âkîd Devletler, ülkelerindeki mültecilere, ibadet ve çocuklarının dinî eğitim hürriyeti bakımından, en az vatandaşlara tatbik edilen muamele kadar müsait muamele tatbik ederler.

Madde — 5.

Bu Sözleşme dışında bahşolunan haklar

Bu Sözleşmenin hiçbir hükmü, bir Âkîd Devlet tarafından mültecilere bu Sözleşme dışında bahşolunan diğer hakları ve menfaatleri ihlâl etmez.

Madde — 6.

«Aynı şartlarla» tâbiri

Bu Sözleşme bakımından, «aynı şartlarla» tâbiri, ilgili kimsenin, bir mülteci olmadığı takdirde muayyen bir hakkı kullanmak için yerine getirmesi gereken bütün şartların (geçici yahut daimî ikamet müddetine ve şartlarına aidolanlar dâhil) mahiyetleri itibariyle bir mülteci tarafından yerine getirilemeyecek olanlar müstesna, kendisi tarafından yerine getirilmesini tazammun eder.

Madde — 7.

Mütekabiliyet şartından muafiyet

1. Bu Sözleşmede derpiş olunan daha müsait hükümler saklı kalmak üzere, her Âkîd Devlet, mültecilere genel olarak yabancılara tanıdığı rejimi bahşeder.
2. Bütün mülteciler, Âkîd Devletlerin ülkesinde üç sene ikametden sonra, kanuni mütekabiliyet şartından muaf olurlar.
3. Her Âkîd Devlet, bu Sözleşme kendisi hakkında yürürlüğe girdiği tarihte mültecilerin, mütekabiliyet şartı olmadan, istifade edebilecekleri hakları ve menfaatleri kendilerine tanımaya devam eder.
4. Âkîd Devletler, mütekabiliyet şartının bulunmaması halinde, mültecilere 2 nci ve 3 ncü fıkralara göre istifade edebilecekleri haklardan ve menfaatlardan başka hak ve menfaatler bahşetmek imkânlarını ve 2 nci ve 3 ncü fıkralarda mezkûr şartları haiz olmıyan mültecileri mütekabil muamele muafiyetinden istifade ettirmek imkânını müsait surette nazarı itibare alırlar.
5. Yukardaki 2 nci ve 3 ncü fıkralar hükümleri gerek bu Sözleşmenin 13, 18, 19, 21 ve 22 nci maddelerinde mezkûr haklara ve menfaatlere, gerekse bu Sözleşmede derpiş olunmıyan haklara ve menfaatlere tatbik edilir.

Madde — 8.

İstisnai tedbirlerden muafiyet

Yabancı bir Devlet vatandaşlarının şahısları, malları veya menfaatleri aleyhinde ittihaz olunabilecek istisnai tedbirler bakımından Âkîd Devletler, bu gibi tedbirleri, mezkûr devletin resmen vatan-dışı olan bir mülteciye sırf bu vatandaşlığına müsteniden tatbik etmezler. Bu maddede ifade olunan genel prensibi mevzuatlarına göre tatbik edemiyen Âkîd Devletler bu gibi mültecilere münasip hal-lerde muafiyet bahşederler.

Madde — 9.

Geçici tedbirler

İşbu Sözleşmenin hiçbir hükmü bir Âkîd Devletin harb zamanında veya diğer vahim ve müstesna hallerde, millî güvenliği için elzem saydığı tedbirleri muayyen bir kimse hakkında, bu kimsenin hakikatte bir mülteci olduğu ve mezkûr tedbirlerin kendisi hakkında millî güvenliği icabı muhafazası gerektiği tesbit edileinceye kadar, geçici olarak ittihaz eylemesine mâni değildir.

Madde — 10.

İkametin devamı

1. Bir mülteci İkinci Dünya Harbi sırasında sürgün edilerek Âkîd Devletlerden birinin ülkesine götürülmüş olup burada ikamet etmekte ise, bu mecburi ikamet müddeti bu ülkede kanuni ikamet sayılacaktır.

2. Bir mülteci İkinci Dünya Harbi sırasında bir Âkîd Devletin ülkesinden sürgün edilip bu Sözleşmenin yürürlüğe girmesinden evvel daimî ikamet kastı ile oraya dönmüş ise, sürgünden önceki ve sonraki devre, aralıksız ikamet zarurî olan hallerde, bir tek aralıksız ikamet sayılacaktır.

Madde — 11.

Mülteci gemi adamları

Her Âkîd Devlet, bayrağını taşıyan bir geminin mürettebatı arasında muntazam şekilde hizmete alınmış mülteciler varsa, bunların ülkesinde yerleşmesine müsaade eylemek imkânlarını ve bilhassa diğer bir memlekette yerleşmelerini kolaylaştırmak üzere kendilerine seyahat belgeleri vermeyi yahut muvakkaten ülkesine kabul eylemeyi müsait surette inceleyer.

BÖLÜM II

Hukukî durum

Madde — 12.

Şahsî statü

1. Her mültecinin şahsî statüsü ikametgâhı memleketinin kanununa, ikametgâhı yoksa bulunduğu memleketin kanununa tâbidir.

2. Mülteci tarafından evvelce iktisabedilen ve şahsî statüye dair olan haklara, bilhassa evliliğe bağlı haklara, her Âkîd Devlet tarafından gerekirse bu devletin mevzuatının gösterdiği şartları yerine getirmek kaydıyla riayet olunur. Ancak bahis konusu hakkın, şahıs mülteci olmasaydı o devletin mevzuatı tarafından tanınacak haklar arasında bulunması lâzımdır.

Madde — 13.

Menkul ve gayrimenkul mülkiyet

Âkîd Devletler, menkul ve gayrimenkul iktisabı ve buna müteferri diğer haklar, menkul ve gayrimenkul mülkiyete ait kira ve diğer mukaveleler bakımından her mülteciye mümkün olduğu kadar müsait ve her halde aynı şartlar içinde genel olarak yabancılara bahşolunandan daha az müsaidolmayan bir muamele tatbik ederler.

Madde — 14.

Fikrî ve sınai mülkiyet

Sınai mülkiyetin ve bilhassa ihtiralar, desenler, modeller, alâmeti farika, ticari unvanın himayesi konusunda ve edebî, artistik, ilmî mülkiyetin himayesi konusunda, her mülteci, mûtat ikametgâhının bulunduğu memlekette işbu memleketin vatandaşlarına bahşolunan himayeden istifade eder. Mülteci, diğer Âkîd Devletlerden her hangi birinin ülkesinde, bu ülkede mûtat ikametgâhının bulunduğu memleketin vatandaşlarına bahşolunan himayeden istifade eder.

Madde — 15.

Dernek hakları

Âkîd Devletler, muntazam surette ülkelerinde ikamet eden mültecilere, siyasi ve kazanç maksadı taşımayan dernekler ile meslek sendikaları bakımından, aynı şartlar içinde yabancı bir memleketin vatandaşlarına bahşolunan en müsait muameleyi tatbik ederler.

Madde — 16.

Mahkemede taraf olarak bulunma hakkı

1. Her mültecinin Âkîd Devletlerin ülkesinde mahkemelere serbestçe ve kolayca müracaata hakkı vardır.
2. Her mülteci, mûtat ikametgâhının bulunduğu Âkîd Devlette, adlî yardım ve teminat akçesinden muafiyet dâhil, mahkemelere müracaat bakımından vatandaş gibi muamele görür.
3. Mûtat ikametgâhının bulunduğu memlekettten gayrı Âkîd Devletlerde ve 2 nci fıkırada mezkûr konular hakkında, her mülteci mûtat ikametgâhının bulunduğu memleket vatandaşlarına edilen muamelenin aynından istifade eder.

BÖLÜM III

Kazançlı işler

Madde — 17.

Ücretli meslekler

1. Âkîd Devletler, ülkelerinde muntazam surette ikamet eden her mülteciye, ücretli bir meslekte çalışmak hakkı bakımından, aynı şartlar içinde yabancı bir memleketin vatandaşına bahşedilen en müsait muameleyi bahşederler.
2. Her halde, millî çalışmayı himaye için yabancılara veya yabancılar istihdamı konusunda vaz'edilen tahdit tedbirleri, bu Sözleşmenin ilgili Âkîd Devlet hakkında yürürlüğe girdiği tarihte bunlardan muaf tutulan veya aşağıdaki şartlardan birini haiz olan mültecilere tatbik edilmez :
 - a) Memlekette üç sene ikamet etmiş olmak;
 - b) İkametgâh memleketi vatandaşı olan bir kimse ile evli bulunmak, eşini terk etmiş olan bir mülteci bu hükümden istifadeyi iddia edemez;
 - c) İkametgâh memleketi vatandaşı olan bir veya birkaç çocuğu olmak.
3. Âkîd Devletler ücretli mesleklerde çalışmak bakımından bütün mültecilerin ve bilhasa ülkelerine bir işçi bulma programına yahut göçmen getirme plânına göre girmiş olan mültecilerin haklarını vatandaşları hakları ile bir arada tutmaya mâtuf tedbirler ittihazını müsait surette düşünürler.

Madde — 18.

Ücretsiz meslekler

Âkîd Devletler, ülkelerinde muntazam surette bulunan mültecilere ziraat, sanayi, küçük sanatlar ve ticaret sahalarında ücretsiz bir meslek sahibi olmak ve ticaret ve sanayi şirketleri kurmak hususlarında mümkün olduğu kadar müsait ve her halde aynı şartlarla genel olarak yabancılara bahşedilenden daha az müsait olmıyan muameleyi bahşederler.

Madde — 19.

Serbest meslekler

1. Her Âkîd Devlet, ülkesinde muntazam surette ikamet eden ve bu Devletin yetkili makamlarınca tanınan diplomalara sahip olup serbest bir meslek icrasını arzu eden mültecilere mümkün olduğu kadar müsait ve her halde aynı şartlar içinden genel olarak yabancılara bahşedilenden daha az müsait olmıyan şekilde muamele bahşeder.

2. Âkîd Devletler, bu gibi mültecilerin, anavatandan gayrı, milletlerarası münasebetlerini deruhde eyledikleri ülkelere yerleşmelerini temin için, kanunları ve anayasalarına göre iktidarları dâhilindeki her şeyi yaparlar.

BÖLÜM - IV.

Sosyal durum

Madde — 20.

Vesika usulü

Bütün ahalinin tâbi olduğu ve nadir bulunan maddelerin genel dağıtımını düzenliyen bir vesika usulü mevcut olan hallerde mültecilere vatandaşlar gibi muamele edilecektir.

Madde — 21.

Mesken

1. Âkîd Devletler, mesken bakımından, bu mesele kanun ve nizamlar veya âmme makamlarının kontroluna tâbi olduğu nispette, ülkelerinde muntazam surette ikamet eden mültecilere mümkün olduğu kadar müsait bir muamele bahşederler; bu muamele her halde aynı şartlar içinde genel olarak yabancılara bahşedilenden daha az müsait olmaz.

Madde — 22.

Maarif

1. Âkîd Devletler mültecilere ilk tahsil konusunda vatandaşlara tanınan aynı muameleyi yaparlar.

2. Âkîd Devletler mültecilere ilk tahsilden gayrı tahsil sınıfları konusunda ve bilhassa tahsilden istifade; yabancı memleketlerde verilmiş tahsil belgeleri, üniversite diplomaları ve belgelerinin tanınması; hare ve resimlerden muafiyet ve tahsil bursları konularında mümkün olduğu kadar müsait ve her halde aynı şartlar içinde genel olarak yabancılara bahşedilenden daha az müsaidolmıyan şekilde muamele ederler.

Madde — 23.

Sosyal yardım

Âkîd Devletler, ülkelerinde muntazam surette ikamet eden mültecilere sosyal yardım ve iane konularında vatandaşlara yapılan muamelenin aynısını yaparlar.

Madde — 24.

Çalışma mevzuatı ve sosyal sigorta

1. Âkîd Devletler, ülkelerinde muntazam surette ikamet eden mültecilere aşağıdaki konularda vatandaşlara yapılan muamelenin aynısını bahşedeceklerdir :

- a) Mevzuatla düzenlendiği veya idari makamların yetkisine tâbi oldukları nispette, istihkaka dâhil olmak şartıyla, aile yardımları da dâhil, işçi istihkakları, çalışma müddeti, muntazam çalışma saatleri, ücretli tatil, evde çalışmaya ait tahditler, çalışmaya başlama yaşı, çıraklık ve meslekî yetiştirme, kadınların ve gençlerin çalışması, kollektif iş mukaveleleri ile bahşolunan menfaatler,

- b) Aşağıdaki tahditler ile sosyal sigorta (iş kazalarına, meslek hastalıklarına, analığa, hastalığa, sakatlığa, yaşlılığa ve ölüme, işsizliğe, aile mükellefiyetlerine) ve millî mevzuata göre bir sosyal sigorta sistemine dâhil diğer her hangi bir tehlikeye ait kanuni hükümler :
- i) Müktesep hakların ve iktisap edilmek üzere olan hakların muhafazası için hususi anlaşmalar;
- ii) İkametgâh memleketinin millî mevzuatının emrettiği ve tamamen Devlet fonlarından karşılanan ödenek veya ödenek parçaları ile normal bir emeklilik ödeneği için lüzumlu aidat şartlarını haiz olmıyan kimselere yapılan yardımlar hakkında hususi anlaşmalar.

2. Bir mültecinin bir iş kazası veya bir meslek hastalığı neticesinde ölümüne ait tazminat haklarına, hak sahibinin Âkîd Devlet ülkesi dışında ikamet etmesi yüzünden halel gelmez.

3. Âkîd Devletler, sosyal sigorta konusunda müktesep haklara veya iktisap edilmek üzere olan haklara dair akdettikleri veya akdedecekleri anlaşmalardan mültecileri de istifade ettireceklerdir; şu şartla ki, mülteciler mezkûr anlaşmaları imzalayan devletlerin vatandaşlarından aranan şartları haiz olsunlar.

4. Âkîd Devletler, Âkîd olmıyan devletler ile aralarında yürürlükte bulunan veya bulunacak olan bunlara benzer anlaşmalardan mültecileri, mümkün olduğu nispette, istifade ettirmek imkânlarını müsait surette tetkik edeceklerdir.

BÖLÜM V.

İdari tedbirler

Madde — 25.

İdari yardım

1. Bir mültecinin bir hakkını kullanması kendilerine müracaat edecek durumda olmadığı yabancı makamların usulen yardımını gerektirmekte ise ülkesinde ikamet ettiği Âkîd Devletler bu yardımın kendi makamlarınca veya milletlerarası bir makam tarafından yapılmasını temin ederler.

2. Birinci fıkrada mezkûr makam veya makamlar, bir yabancıya kendi millî makamları tarafından veya vasıtası ile usulen verilebilecek belgeleri veya tasdiknameleri mültecilere kontrolleri altında verirler veya verdirirler.

3. Bu suretle verilen belgeler veya tasdiknameler, aksi sabit oluncaya kadar, yabancılara kendi millî makamları tarafından veya vasıtası ile verilen resmî belgelerin yerine geçerler, ve muteber sayılırlar.

4. Muhtaçlar lehinde tanınabilecek istisnalar mahfuz kalmak şartı ile bu maddede mezkûr hizmetler mukabilinde ücret alınabilir; bununla beraber işbu ücretler mutedil bir nispette ve müşabih hizmetler için vatandaşlardan alınan harclarla mütenasibolurlar.

5. Bu madde hükümleri hiçbir suretle 27 ve 28 ncî maddeleri ihlâl etmez.

Madde — 26.

Seyrüsefer serbestliği

Her Âkîd Devlet ülkesinde muntazam surette ikamet eden mültecilere, aynı şartlarla umumiyetle yabancılara tatbik olunan mevzuattaki istisnalar mahfuz olmak şartı ile, ikamet mahallerini seçmek ve serbestçe seyrüsefer etmek hakkı tanınır.

Madde — 27.

Hüviyet belgeleri

Âkîd Devletler ülkelerinde bulunan ve muteber bir seyahat belgesine sahibolmayan her mülteciye hüviyet belgeleri verirler.

Madde — 28.

Seyahat belgeleri

1. Âkîd Devletler ülkelerinde muntazam surette ikamet eden mültecilere, millî emniyet veya âmme nizamına ait ciddî sebepler mâni olmadıkça, bu ülke haricine seyahatlerini temin edecek seyahat belgeleri verirler. Mezkûr belgelere bu Sözleşme Ekindeki hükümler tatbik edilir. Âkîd Devletler bu nevi belgeyi ülkelerinde bulunan diğer her hangi bir mülteciye verebilirler; ülkelerinde bulunup muntazam surette ikamet ettikleri memleketten bir seyahat belgesi almak imkânından mahrum olan mültecilerin vaziyetini bilhassa müsait surette tetkik ederler.
2. Evvelce münakit milletlerarası anlaşmalara taraf olan devletler tarafından verilmiş seyahat belgeleri Âkîd Devletlerce tanınır. Ve mültecilere işbu madde mucibince verilmiş gibi muamele edilir.

Madde — 29.

Malî mükellefiyetler

1. Âkîd Devletler mültecilere, her ne isimle olursa olsun, benzer vaziyetlerde vatandaşlarına tahmil ettiklerinden veya edebileceklerinden başka veya daha yüksek resim, harc, vergiye tâbi tutmazlar.
2. Yukardaki fıkra hükümleri, hüviyet belgeleri dâhil yabancılara verilecek idari belgeler hakkındaki harcalara ait kanun ve tüzük hükümlerinin mültecilere tatbikına mâni değildir.

Madde — 30.

Emvalin transferi

1. Her Âkîd Devlet, mültecilerin, ülkesine ithal ettikleri emvali, yerleşmek üzere kabul edecekleri diğer bir memleketin ülkesine, kendi kanun ve nizamlarına göre nakletmelerine müsaade eder.
2. Her Âkîd Devlet, yerleşmek üzere kabul olundukları diğer bir memlekette yerleşmelerine lüzumlu her hangi diğer emvali götürmek için müsaade isteyen mültecilerin müracaatlarını müsait surette tetkik eder.

Madde — 31.

İltica memleketinde usulsüz durumda bulunan mülteciler

1. Âkîd Devletler, hayatları veya hürriyetleri birinci maddede gösterilen şekilde tehdit altında bulunmuş olan memleketten doğruca gelerek müsaadesiz ülkelerine giren veya ülkelerinde bulunan mültecilere usulsüz girişlerinden veya bulunuşlarından dolayı ceza vermezler; bunların vakit geçirmeden resmî makamlara müracaatle usulsüz girişlerini veya bulunuşlarını mucip makbul sebepleri anlatmaları şarttır.
2. Âkîd Devletler, bu mültecilerin hareketlerini lüzumlu olanlardan başka tahdidetmiyeceklerdir. Bu tahditler ancak işbu mültecilerin iltica memleketindeki durumları düzenleninceye veya bunlar diğer bir memlekete kabullerini temin edinceye kadar tatbik olunacaktır. Âkîd Devletler, bu mültecilerin diğer bir memlekete kabullerini temin etmeleri için mâkul bir müddet ve lüzumlu bütün kolaylıkları bahşederler.

Madde — 32.

Sınır dışı etme

1. Âkîd Devletler, ülkelerinde muntazam surette bulunan bir mülteciyi ancak millî emniyet veya âmme nizamı sebepleri ile sınır dışı ederler.
2. Bu mültecinin sınır dışı edilmesi, kanunla derpiş olunan usule tevfikân verilmiş bir karara istinadedir. Âcil millî emniyet mülâhazaları mâni değilse, mültecinin, suçsuzluğunu ispat etmesi-ne salâhiyetli bir makam yahut salâhiyetli makam tarafından hususi surette seçilmiş bir veya birkaç kimse nezdinde itiraz etmesine ve bu maksatla temsil olunmasına müsaade edilir.
3. Âkîd Devletler bu gibi bir mülteciye, diğer bir memlekete muntazam surette kabulünü temin edebilmesi için mâkul bir müddet verirler. Âkîd Devletler, bu müddet sırasında, münasip sayacakları dahilî mahiyette her hangi bir tedbiri alabilirler.

Madde — 33.

Sınır dışı veya iade etme yasağı

1. Hiçbir Âkîd Devlet bir mülteciyi, ırkı, dini, vatandaşlığı, muayyen bir içtimai zümreye mensubiyeti veya siyasi fikirleri dolayısıyla hayat veya hürriyetinin tehdit edileceği ülkelerin hudutlarından her ne şekilde olursa olsun sınır dışı veya iade edemez.
2. Bununla beraber, bulunduğu memleketin emniyeti için tehlikeli sayılması hususunda ciddî sebepler mevcudolan, veya bilhassa vahim bir cürümden dolayı katılmış bir hükümle mahkûm olduğu için mezkûr memleket topluluğu için bir tehlike teşkil eden bir mülteci işbu hükümden istifadeyi talep edemez.

Madde — 34.

Vatandaşlığa alma

Âkîd Devletler, mültecileri imtisal eylemeyi ve vatandaşlığa almayı her türlü imkân nispetinde kolaylaştırırlar. Vatandaşlığa alma muamelelerini çabuklaştırmaya ve bu muamelenin masraf ve resimlerini her türlü imkân nispetinde azaltmaya bilhassa gayret ederler.

BÖLÜM VI.

Tatbikata mütaallik geçici hükümler

Madde — 35.

Millî makamların Birleşmiş Milletlerle iş birliği

1. Âkîd Devletler, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği, veya onu istihdaf edecek diğer her hangi bir Birleşmiş Milletler teşekkülü ile vazifesini ifa sırasında iş birliği yapmayı ve hususiyle işbu Sözleşme hükümlerinin tatbikında nezaret vazifesini kolaylaştırmayı taahhüdederler.
2. Âkîd Devletler, Yüksek Komiserliğin veya onu istihdaf edecek her hangi bir Birleşmiş Milletler Teşekkülünün Birleşmiş Milletlerin salâhiyetli uzuvlarına rapor vermesini teminen, aşağıdaki hususlar hakkında talebolunacak malûmatı ve istatistikleri münasip bir şekilde vermeyi taahhüdederler :
 - a) Mültecilerin hukuki durumu,
 - b) Bu Sözleşmenin tatbiki,
 - c) Mültecilere mütaallik mevcut veya yürürlüğe girecek kanun, tüzük ve kararnameler.

Madde — 36.

Millî kanun ve tüzükler hakkında malûmat

Âkîd Devletler, işbu Sözleşmenin tatbikını temin maksadiyle yayınlıyabilecekleri kanun ve tüzükleri Birleşmiş Milletler Umumi Kâtibine bildirirler.

Madde — 37.

Bundan evvelki Sözleşmelerle münasebetler

28 nci maddenin 2 nci fıkrası hükümlerine hâlel gelmemek şartıyla, işbu Sözleşme, Âkîdler arasında, 5 Temmuz 1922, 31 Mayıs 1924, 12 Mayıs 1926, 30 Haziran 1938 ve 30 Temmuz 1935 tarihli Anlaşmalar ile 28 Ekim 1933, 10 Şubat 1938 tarihli Sözleşmelerin, 14 Eylül 1939 tarihli Protokolün ve 15 Ekim 1946 tarihli Anlaşmanın yerine kaim olmuştur.

BÖLÜM VII.

Nihai hükümler

Madde — 38.

Uyuşmazlıkların halli

Bu Sözleşmenin Tarafları arasında Sözleşmenin tefsiri veya tatbiki hakkında zuhur edip diğer yollardan halledilmemiş olan uyuşmazlıklar, uyuşmazlık Taraflarından birinin talebi üzerine Milletlerarası Adalet Divanına tevdi edilir.

Madde — 39.

İmza, tasdik ve iltihak

1. Bu Sözleşme Cenevre'de 28 Temmuz 1951 tarihinde imzaya açık tutulur ve bu tarihten sonra Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliğine tevdi olunur. Birleşmiş Milletler Avrupa Ofisinde 28 Temmuzdan 31 Ağustos 1951 tarihine kadar ve bilâhare Birleşmiş Milletler Teşkilâtı Merkezinde 17 Eylül 1951 den 31 Aralık 1952 ye kadar tekrar imzaya açık bulundurulur.
2. Bu Sözleşme, Birleşmiş Milletler Teşkilâtına üye bütün Devletler ile mülteciler ve vatanlıkların hukuki durumu hakkındaki diplomatik Konferansa davet edilen üye olmıyan diğer herhangi bir devletin veya Genel Kurul tarafından imzalamaya davet olunan her devletin imzasına açık tutulur. Sözleşme tasdik olunur ve tasdiknameler Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi olunur.
3. İşbu maddenin 2 nci fıkrasında işaret edilen devletler 28 Temmuz 1961 tarihinden itibaren Sözleşmeye iltihak edebilirler. İltihak, iltihak vesikasının Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi suretiyle vukubulur.

Madde — 40.

Sözleşmenin tatbik olunacağı ülkeye dair hüküm

1. Her hangi bir devlet imza, tasdik veya iltihak sırasında işbu Sözleşmenin milletlerarası sahada temsil ettiği ülkelerin hepsine veya bir veya birkaçına şâmil olacağını beyan edebilir. Böyle bir beyan Sözleşmenin mezkûr devlet hakkında yürürlüğe girdiği tarihte muteber olur.
2. Bu tarihten sonra her zaman, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine yapılacak bir tebligat ile bu teşmil yapılabilir ve tebligatın Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tevdi gününü takibeden doksaninci günden itibaren veya Sözleşmenin mezkûr devlet hakkında yürürlüğe girdiği tarih daha sonra ise, bu tarihte yürürlüğe girer.

3. Bu Sözleşmenin imza, tasdik veya iltihak tarihinde tatbik edilmeyeceği ülkeler bakımından, ilgili her devlet, icabediyorsa, bu ülkeler hükümetlerinin, Anayasa hükümleri gereğince lüzumlu olan muvafakatlerini almak kaydıyla, Sözleşmenin mezkûr ülkelere tatbikına müncer olacak her türlü tedbiri mümkün olduğu kadar süratle almak imkânını tetkik eder.

Madde — 41.

Federal devlet hükmü

Birleşik olmıyan veya Federal bir devlet hakkında aşağıdaki hükümler tatbik edilir :

a) Bu Sözleşme maddelerinden tatbiki federal teşriî makamın teşriî yetkisine aidolanlar hakkında federal hükümetin vecibeleri bu bakımdan federal devlet olmıyan Tarafların vecibelerinin aynı olacaktır.

b) Bu Sözleşme maddelerinden tatbiki, birliği teşkil eden ve federasyonun anayasasına göre teşriî tedbirler ittihazına mecbur olmıyan devlet, eyalet veya kantonların her birinin teşriî yetkisine ait olanları, federal hükümet, devletler, eyaletler veya kantonların yetkili makamlarına en kısa zamanda ve müspet mütalâasıyla bildirir.

c) Bu Sözleşmeye Taraf federal bir devlet, kendisine her hangi bir Âkîd Devletin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri vasıtasıyla tevdi olunacak talebi üzerine, Sözleşmenin her hangi bir hüküm hakkında federasyonda ve bunu teşkil eden birliklerde cari mevzuat ve tatbikata dair mezkûr hükmün teşriî veya diğer şekilde ne derecede tatbik edildiğini gösteren bir izahname sunar.

Madde — 42.

İhtirazi kayıtlar

1. Her devlet, imza, tasdik veya iltihak esnasında Sözleşmenin 1, 3, 4, 16 (1), 33, 36 - 46 (dâhil) maddeleri haricindeki maddeler hakkında ihtirazi kayıtlar beyan edebilir.

2. Bu maddenin 1 nci fıkrası mucibince ihtirazi bir kayıt beyan eden her Âkîd Devlet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine göndereceği bir tebliğ ile bunu her zaman geri alabilir.

Madde — 43.

Yürürlüğe girme

1. Bu Sözleşme altıncı tasdik veya iltihak vesikasının tevdi tarihini takibeden doksanıncı gün yürürlüğe girer.

2. Sözleşme altıncı tasdik veya iltihak vesikasının tevdiinden sonra tasdik veya iltihak eden devletlerden her biri hakkında, bu devletin tasdik veya iltihak vesikasını tevdi tarihini takibeden doksanıncı gün yürürlüğe girer.

Madde — 44.

Fesih

1. Her Âkîd Devlet Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine göndereceği bir tebligat ile Sözleşmeyi her zaman feshedebilir.

2. Fesih, ilgili devlet hakkında, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tarafından tebligatın alınması tarihinden bir sene sonra hüküm ifade eder.

3. 40 nci madde mucibince bir beyan veya tebliğde bulunan her devlet, Sözleşmenin tebliğde bildirilen ülkelere artık tatbik edilemeyeceğini bilâhara Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine tebliğ edebilir. Sözleşmenin mevzuubahis ülkeye tatbiki işbu tebliğin Genel Sekreter tarafından alınması tarihinden bir sene sonra hitam bulur.

Madde — 45.

Tadil

1. Her Âkîd Devlet, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterine göndereceği tebliğ yoluyla bu Sözleşmenin tadilini her zaman talebedebilir.
2. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu icabı halinde, bu talep hakkında alınacak tedbirleri tavsiye eder.

Madde — 46.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin tebliğleri

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri, Birleşmiş Milletler üyesi bütün devletlere ve 39 ncu maddede derpiş edilen üye olmıyan devletlere aşağıdaki hususları tebliğ eder :

- a) Birinci maddenin B kısmında derpiş edilen beyan ve tebliğler;
- b) 39 ncu maddede derpiş edilen imza, tasdik veya iltihaklar;
- c) 40 ncı maddede derpiş edilen beyan ve tebliğler;
- d) 42 nci maddede derpiş edilen beyan olunmuş veya geri alınmış ihtirazî kayıtlar;
- e) 43 ncü maddeyi tatbikan, bu Sözleşmenin yürürlüğe gireceği tarih;
- f) 44 ncü maddede derpiş edilen fesih ve tebliğler;
- g) 45 nci maddede derpiş edilen tadil talepleri.

Yukardaki hususları tasdikan, aşağıda imzaları bulunanlar, usulüne tevfikân yetkili olarak, işbu Sözleşmeyi Hükümetleri adına imzalamışlardır.

Cenevre'de, 28 Temmuz 1951 tarihinde, Fransızca ve İngilizce metinleri aynı derecede muteber olmak suretiyle bir nüsha olarak tanzim edilmiştir. Bu nüsha Birleşmiş Milletler Teşkilâtı Arşivine tevdi olunur ve tasdikli suretleri bütün Birleşmiş Milletler üyesi devletlerle 39 ncu maddede derpiş edilen âza olmıyan devletlere verilir.

E K*Paragraf 1*

1. Bu Sözleşmenin 28 nci maddesinde derpiş edilen seyahat vesikası ilişikteki nümuneye uygun olur.
2. Bu vesika en az iki dilde tanzim olunur, ikisinden biri İngilizce veya Fransızca olur.

Paragraf 2

Vesikayı veren memleketin mevzuatı mahfuz kalmak şartıyla, çocuklar anne ve babadan birinin veya istisnai hallerde diğer bir reşit mültecinin seyahat vesikasına kaydolunabilirler.

Paragraf 3

Vesikanın verilmesi için alınacak haralar, millî pasaportlara tatbik olunan en düşük haraları tecavüz etmez.

Paragraf 4

Hususi veya istisnai vakalar mahfuz olmak üzere, vesika mümkün olduğu kadar çok sayıda memleket için verilir.

Paragraf 5

Vesikanın yürürlük süresi, ita eden makamın ihtiyarına göre bir veya iki yıl olur.

Paragraf 6

1. Vesika hâmilî kanunî ikametgâhını diğer bir ülkeye nakletmediği müddetçe ve vesika-yı veren makamın ülkesinde muntazam surette ikamet etmekte ise vesikanın yenilenmesi veya süresinin uzatılması ita eden makama aittir. Yeni bir vesika verilmesi, aynı şartlar ile eski vesika-yı ita eden makama aittir.
2. Bu husus için kendilerine hususî yetki verilen diplomatik temsilciler veya konsolosluk makamları, hükümetleri tarafından verilmiş olan seyahat vesikalarının süresini altı ayı geçmeyen bir süre için uzatmaya yetkilidirler.
3. Âkîd Devletler kanunî ikametgâhlarını artık kendi ülkelerinde bulunmayan ve fakat kanunî ikametgâhlarının bulunduğu memleketten bir seyahat vesikası alamayan mültecilerin seyahat vesikalarının yenilenmesi veya sürelerinin uzatılması imkânlarını hayırhahane şekilde mütalâa ederler.

Paragraf 7

Âkîd Devletler işbu Sözleşmenin 28 nci maddesi hükümleri mucibince verilen vesikaları muteber addederler.

Paragraf 8

Mültecilerin gitmek istediği memleketin yetkili makamları, kendisini memlekete kabul edeceklerse ve bir vizeye lüzum varsa hâmilî olduğu vesikaya vize vaz'ederler.

Paragraf 9

1. Âkîd Devletler, nihai olarak gidecekleri ülkenin vizesini almış olan mültecilere transit vizeleri vermeyi taahhüdederler.
2. Her hangi bir yabancıya vize verilmemesini haklı gösterebilecek sebeplerle işbu vize-nin verilmesi reddedilebilir.

Paragraf 10

Çıkış - giriş veya transit vizelerine mütaallik havelar yabancı pasaport vizelerine tatbik olunan asgari tarifeyi tecavüz etmez.

Paragraf 11

Bir mültecinin kanunî ikametgâhını değiştirip diğer bir Âkîd Devletin ülkesinde yerleşmesi halinde, 28 nci maddenin hüküm ve şartlarına göre yeni bir vesika verilmesi artık işbu ülkenin yetkili makamına aیدolur, ve mültecinin bu makama müracaata hakkı bulunur.

Paragraf 12

Yeni bir vesika veren makam eski vesikayı geri almaya ve eğer eski vesikada iadesi tasrih ediliyorsa ita eden memlekete iadeye mecburdur.

Aksi takdirde yeni vesikayı veren makam eskisini geri alır ve iptal eder.

Paragraf 13

1. Âkîd Devletlerden her biri kendisi tarafından Sözleşmenin 28 nci maddesine göre verilen bir seyahat vesikası hâmilinin, bu vesikanın yürürlük süresi içinde her zaman ülkesine tekrar gelmesine müsaade eylemeyi taahhüdeder.

2. Yukardaki fıkra hükümleri mahfuz kalmak şartıyla, bir Akıd Devlet, vesika hâmilinin, memleketten çıkanlara veya girenlere tahmil edilen muamelelere tâbi olmasını talebedebilir.
3. İstisnai hallerde veya mülteciye muayyen süreli ikamet müsaadesi verilmişse Akıd Devletlerin adı geçen vesikayı verirken mültecinin avdet edebileceği müddeti, üç aydan az olmamak üzere, tahdideylemek hakkı mahfuzdur.

Paragraf 14

Yalnız 13 ncü paragraf hükümleri mahfuz olmak üzere işbu ek hükümleri Akıd Devletlerin ülke-lerinde giriş, transit, geçici ikamet, yerleşme ve çıkış hallerine tatbik edilen kanun ve tüzükleri hiç-
bir suretle ihlâl etmez.

Paragraf 15

Vesikanın verilmesi veya vesikaya vaz'edilen şerhler, hususiyle vatandaşlık bakımından, hâmilin-
nin statüsünü tâyin veya ihlâl etmez.

Paragraf 16

Vesikanın verilmesi hâmiline hiçbir suretle ita eden memleketin diplomatik temsilcileri veya konsolosluk makamlarının himayesini talebetmek hakkını vermez, ve bu temsilci veya makamlara da
bir himaye hakkı bahşetmez.

İLİŞİK

(Seyahat vesikası nümunesi)

(Vesika küçük bir defter şeklinde olacaktır)
(Takriben 15 X 10 cm.)

Kimyevi veya diğer vasıtalar ile yapılacak silinme ve değişikliklerin kolaylıkla fark edilecek bir tarzda basılması ve «28 Temmuz 1951 Sözleşmesi» kelimelerinin ita eden memleketin dilinde her sayfada tekrar edilerek basılması tavsiye olunur.

Defterin kapağı

SEYAHAT VESİKASI

(28 Temmuz 1951 Anlaşması)

(1)

SEYAHAT VESİKASI

(28 Temmuz 1951 Sözleşmesi)

Bu vesika, yürürlük süresi uzatılmazsa, tarihine kadar muteberdir.

Soyadı

Adı (ları)

Refakatindeki çocuk (lar)

1. Bu vesika, hâmiline sırf millî pasaport yerine geçecek bir seyahat vesikası sağlamak maksadiyle verilmiştir. Hâmilinin vatandaşlık durumu hakkında hiçbir hüküm ifade eylemez ve vatandaşlığına tesir etmez.
2. Vesika hâmilinin ye (vesikayı veren makamların mensubolduğu memleketin adı yazılır) aşağıda daha sonrası için bir tarih yazılmamışsa tarihine kadar dönmesine müsaade edilmiştir (vesika hâmilinin dönmesine müsaade olunan süre üç aydan az olmamalıdır).
3. Vesika hâmili ikametgâhını bu vesikanın verildiği memleketten başka bir memlekete naklettiği takdirde, yeniden seyahati arzu ederse, yeni bir vesika almak için ikametgâhı memleketinin, yetkili makamlarına müracaat etmelidir. (Eski vesika ita eden makama gönderilmek üzere yeni vesikayı veren makama tevdi edilir.)

(1) Kroşeler arasındaki cümleler arzu eden hükümetlerce konulabilir.

(2)

Doğum yeri ve tarihi

Mesleki

Şimdiki ikametgâhı

+ Karısının evlenmeden evvelki soyadı ve adı (ları)

+ Kocanın soyadı ve adı (ları)

E Ş K Â L

Boy

Sağ

Göz rengi

Burun

Yüz şekli

Renk

Hususi işaretler

Refakatindeki çocuklar

Soyadı	Adı (ları)	Doğum yeri ve tarihi	Cinsiyeti
--------	------------	----------------------	-----------

.....			
.....			
.....			

+ Lüzumsuz kelimeler çizilir.

(Bu vesika, kapak hariç sayfadan ibarettir.)

(3)

Vesika hâmilinin fotoğrafı ve vesikayı veren makamın damgası,

Hâmilin parmak izi, (ihtiyari),

Hâmilin imzası

(Bu vesika, kapak hariç, sayfadan ibarettir.)

(4)

1. Bu vesika aşağıdaki memleketler için verilmiştir :

.....
.....
.....

2. Bu vesikanın verilmesine esas teşkil eden vesika veya vesikalar :

.....
.....
.....

Vesikanın verildiği yer :

Tarihi :

Vesikayı veren makamın imzası ve
damgası

Tahsil edilen hare :

(Bu vesika kapak hariç, sayfadan ibarettir).

(5)

Vesika süresinin uzatılması

Tahsil edilen hare : tarihinden
..... tarihine kadar
..... da tarihinde uzatılmıştır.

Vesikanın süresini uzatan makamın
imza ve damgası

Vesika süresinin uzatılması

Tahsil edilen hare : tarihinden
..... tarihine kadar
..... de tarihinde uzatılmıştır.

Vesikanın süresini uzatan makamın
imza ve damgası

(Bu vesika, kapak hariç, sayfadan ibarettir.)

(6)

Vesika süresinin uzatılması

Tahsil edilen harc : tarihinden
tarihine kadar de tarihinde
uzatılmıştır.

Vesikanın süresini uzatan makamın
imza ve damgası

Vesika süresinin uzatılması

Tahsil edilen harc : tarihinden
tarihine kadar de tarihine
kadar uzatılmıştır.

Vesikanın süresini uzatan makamın
imza ve damgası

(7 - 32)

VİZELER

Her vizede vesika hâmilinin soyadı tekrar edilir.

(Bu vesika, kapak hariç, sahifeden ibarettir).

Devlet Başkanlığına yazılan tezkerenin tarih ve
numarası : 29.8.1961 1/125
Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine
dair Devlet Başkanlığından gelen tezkerenin tarih
ve numarası : 2.9.1961 4/342
Bu kanunun müzakerelerini gösteren tutanakların Kurucu Meclis Tutanak dergisi
cilt ve sayfa numaraları : Cilt Sayfa
2 68
2 304,308:310,312,313,314/6:314/8

[Birleşim : 24 — 53 Sıra Sayılı basmayazı Kurucu Meclis 24 ncü Birleşim Tutanak dergisine
bağlıdır.]

Bu kanunu görüşen komisyon :
Kurucu Meclis Dışişleri Komisyonu.